

λο χειρουργείο μου, στους πνεύμονες, ο κ. Πέιος, ο νευροχειρουργός που μου απάλυνε τους φριχτούς πόνους και πολλοί πολλοί άλλοι, από νοσηλευτές μέχρι τραυματιοφορείς, όλοι μου έδειχναν την αγάπη τους και αυτή η αγάπη μου έδινε δύναμη.

Και τέλος θέλω να σταθώ στον άνθρωπο με άλφα κεφαλαίο, τον Αλέξη Τσίπρα, ήρθε πολύ πρόσφατα στη ζωή μου και μου χάρισε την φίλια του, την σκέψη του, το αδελφικό του νοιάξιμο, σαν να με ήξερε από πάντα. Μου απέδειξε ότι η όλα όσα πρεσβεύει ο ίδιος και η αριστερά είναι πραγματική στάση ζωής. Με στήριξε ηθικά και πρακτικά και έκανε και αυτός τα αδύνατα δυνατά για να έχω την καλύτερη φροντίδα.

Θέλω να πω σε όλους τους κάτι.

Πετύχατε. Με κρατήσατε στη ζωή περισσότερο από όσο αναλογούσε στον πολύ επιθετικό καρκίνο μου, μου χαρίσατε το χρυσό μετάλλιο της παράτασης της ζωής μου σε μια πολύ κρίσιμη στιγμή, όταν η κόρη μου η Ελεάννα ήταν μόλις 3,5 ετών και δεν θα θυμόταν τίποτα από εμένα, ενώ τώρα στα 5,5 της χρόνια θα με θυμάται έστω σαν μακρινή ανάμνηση και θα μπορεί να διηγηθεί ιστορίες στον μικρό της αδερφό τον Γιώργο, ώστε να με κρατήσουν ζωντανό στην καρδιά τους για πάντα.

Φίλοι μου, σε αυτή τη ζωή που είμαστε όλοι περαστικοί, μεγαλύτερη σημασία έχει τι αποτύπωμα θα έχουμε αφήσει, και όχι πώς ή πότε θα φύγουμε.

Για αυτό αν είμαι εγώ ο πρώτος καταγεγραμμένος ασθενής με καρκίνωμα nut στην χώρα μας, ας γίνω η αφορμή για την ενημέρωση γιατρών, ασθενών, πάνω σε αυτόν τον τύπο καρκίνου που αν διαγνωσθεί εγκαίρως ίσως σωθούν ζωές. Ας γίνω η αφορμή για να ενισχυθεί ουσιαστικά το εθνικό μας σύστημα υγείας που τόσο υποτιμήθηκε τα τελευταία χρόνια, όχι να περιμένουν ουρές για μια αξονική, για μια χημειοθεραπεία ή ένα χειρουργείο και να χάνεται πολύτιμος χρόνος, να σταματήσει ο χρονοβόρος δαιδαλος της γραφειοκρατίας και των νομικών κωλυμάτων του ΕΟΦ όταν πρέπει να εγκριθούν άμεσα δοκιμαστικά φάρμακα που μπορεί να σώσουν ζωές.

Αν ερχόμαστε σε αυτή τη ζωή για κάποιο σκοπό, εγώ έχω αποφασίσει ποιος θα είναι αυτός. Να προσφέρω ελπίδα μέσα από όσα κατάφερα στην ζωή μου, από τα όμορφα μέχρι τα άσχημα. Για αυτόν τον λόγο, τα δύο μου αργυρά Ολυμπιακά μετάλλια, της Αθήνας και του Πεκίνου, που για χρόνια κρύβω καλά, ήρθε η ώρα να βγουν και να επιστρέψουν εκεί που ανήκουν, στις παναθρώπινες αξίες. Τελευταία επιθυμία μου είναι, τα δύο αυτά μετάλλια, να βγουν σε δημοπρασία και το ποσό που θα συγκεντρωθεί να δοθεί σε δομές για τα παιδιά που θα επιλέξει η οικογένειά μου.

Αν σωθεί έστω ένα παιδί, θα αξίζει κάθε κλωτσιά που έχω φάει στο κεφάλι, κάθε κάταγμα στα πόδια μου.

Αυτό είναι το αποτύπωμα που θέλω να αφήσω στην κοινωνία, αυτή είναι η κληρονομιά που θέλω να μείνει στα παιδιά μου.»

Αλέξανδρος Νικολαΐδης, ένας σπουδαίος αθλητής που σήκωσε την Ελλάδα ψηλά

Οι πρώτες διακρίσεις και το σπασμένο πόδι στο Σίδνεϊ

Ο πατέρας του Γιώργος ήταν πρωταθλητής του τάε κβον ντο. Το τατάμι αποτέλεσε το πεπρωμένο του Αλέξανδρου Νικολαΐδη. Η αφοσίωση αλλά και τα εντυπωσιακά σωματικά του προσόντα (είχε ύψος 2 μέτρα) του έδωσαν την ευκαιρία να φέρει διακρίσεις από πολύ νωρίς.

Το 1996 αναδείχτηκε πρωταθλητής Ευρώπης στους εφήβους και στη συνέχεια πρωταθλητής κόσμου. Έναν χρόνο αργότερα ανέβηκε και πάλι στο ψηλότερο σκαλί του βήθρου στο πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα εφήβων.

Το 2000 συμμετείχε για πρώτη φορά στους Ολυμπιακούς αγώνες. Στη διοργάνωση του Σίδνεϊ ο Αλέξανδρος Νικολαΐδης ήταν από τα μεγάλα φαβορί για ένα μετάλλιο. Όμως, η ατυχία του χτύπησε την πόρτα στην προημιτελική φάση. Στον αγώνα του κόντρα στον Κολομβιανό Μίλτον Κάστρο, έσπασε το πόδι του σε μία προσπάθεια να πάρει πόντο.

«Έσπασε, έσπασε μαμά», έλεγε σφαδάζοντας από τον πόνο. Ήταν η στιγμή που λύγισε, αλλά τον έκανε ακόμη δυνατότερο.

Το fair play στους Ολυμπιακούς της Αθήνας

Επέστρεψε στην αγωνιστική δράση μετά από δύο χρόνια και στους Ολυμπιακούς αγώνες της Αθήνας ήρθε η δική του στιγμή. Στο κλειστό του Φαλήρου, αγωνιζόμενος στην κατηγορία των +80 κιλών κατέκτησε το ασημένιο μετάλλιο. Στον τελικό αντίπαλός του ήταν ο Νοτιοκορεάτης Μουν Ντάε Σανγκ. Ο Νικολαΐδης ηττήθηκε με νοκ άουτ. Την στιγμή που αντίπαλός του πανηγύριζε την κατάκτηση του χρυσού μεταλλίου, ο κόσμος τον αποδοκίμαζε. Ο Έλληνας αθλητής προσπαθούσε να συνέλθει από το χτύπημα, ωστόσο σε μία σπάνια στιγμή fair play αγκάλιασε τον Νοτιοκορεάτη και πανηγύρισαν μαζί τυλιγμένοι με την ελληνική σημαία.

Ήταν το πρώτο Ολυμπιακό μετάλλιο που κατέκτησε. Θα ακολουθούσε άλλο ένα τέσσερα χρόνια αργότερα στο Πεκίνο, όπου στον τελικό έχασε από τον Νοτιοκορεάτη, τον Τσα Ντονγκ Μιν. Το 2012 στο Λονδίνο συμμετείχε για τέταρτη φορά σε Ολυμπιακούς αγώνες με την Ελληνική Ολυμπιακή επιτροπή να τον επιλέγει ως σημαιοφόρο της ελληνικής αποστολής. Ήταν, όπως ομολόγησε και ο ίδιος σε ανύποπτο χρόνο, από τις μεγαλύτερες στιγμές στην καριέρα του.

«Στην κερκίδα, ποτέ στα VIP»

Ο Αλέξανδρος Νικολαΐδης υπήρξε φίλος του Άρν. Σπάνια τον έβλεπε κάποιος στις θέσεις των επισήμων. Προτιμούσε την κερκίδα. Το 2007 είχε ταξιδέψει, μάλιστα, μέχρι τη Σαραγόσα για να παρακολουθήσει από κοντά τον αγώνα της αγαπημένης του ομάδας στο πλαίσιο του Γιουρόπα Λιγκ εκείνης της σεζόν.

Το 2012 στο Λονδίνο συμμετείχε για τέταρτη φορά σε Ολυμπιακούς αγώνες με την Ελληνική Ολυμπιακή επιτροπή να τον επιλέγει ως σημαιοφόρο της ελληνικής αποστολής. Ήταν, όπως ομολόγησε και ο ίδιος σε ανύποπτο χρόνο, από τις μεγαλύτερες στιγμές στην καριέρα του.

«Ονειρεύομαι τα παιδιά μου να γίνουν καλοί άνθρωποι»

Ήταν παντρεμένος με τη δημοσιογράφο Δώρα Τσαμπάκη με την οποία είχε αποκτήσει δύο παιδιά. «Ονειρεύομαι για εκείνα να γίνουν καλοί άνθρωποι, να γίνονται μια γροθιά όταν αδικείται ένας συμμαθητής τους και να τον προστατεύουν, να υπερασπίζονται τα δικαιώματα του αδύναμου, να αγκαλιάζουν τον καινούριο φίλο που είναι πρόσφυγας από τη Συρία ή την Ουκρανία. Θα ήμουν υπερήφανος αν «φορέσουν» τα μετάλλια της ανθρωπιάς και της αλληλεγγύης. Αυτά είναι τα σημαντικότερα μετάλλια της ζωής, τα άλλα είναι απλώς ύλη», είχε αναφέρει σε συνέντευξή του στο αθλητικό σάιτ onsports.

Το 2019 ήταν υποψήφιος Ευρωβουλευτής με τον ΣΥΡΙΖΑ. Μετά την ανακοίνωση της υποψηφιότητάς του είχε αναφέρει μεταξύ άλλων: «Ως αθλητής, έμαθα να αγωνίζομαι από μικρό παιδί μέχρι να πετύχω τους στόχους μου και ως Ολυμπιονίκης έμαθα τις αξίες της ευγενούς άμιλλας και του σεβασμού απέναντι στον συνάνθρωπο ανεξαρτήτως θρησκείας, εθνότητας και φυλής. Νιώθω την ανάγκη να εμψυκώ τις αξίες αυτές που διδάχτηκα στις νέες γενιές, να επαναφέρω τον αθλητισμό στο “βήθρο” της καθημερινότητας των νέων, και τέλος, να βάλω κι εγώ τη “σφραγίδα” μου στην προσπάθεια που γίνεται για μια πιο δίκαιη Ευρώπη χωρίς ρητορικές μίσους και ρατσιστικές τάσεις».

Δεν εξελέγη εκείνον τον Μάιο. Ωστόσο, στη συνέχεια διετέλεσε αναπληρωτής εκπρόσωπος τύπου του κόμματος.

Η συγγνώμη του με αφορμή τη δολοφονία του Άλκη Καμπανού

Τον Φεβρουάριο του 2022, με αφορμή τη δολοφονία του Άλκη Καμπανού είχε ζητήσει συγγνώμη καθώς θεωρούσε ότι είχε ευθύνη απέναντι στην κοινωνία. «Η κοινωνία μας νοσεί, και της Θεσσαλονίκης ακόμα περισσότερο και όλοι έχουμε μερίδιο ευθύνης σε αυτό. Εγώ πρώτος από όλους, που δεν κατάφερα, ενώ το ήθελα από καιρό, να πάρω σβάρνα όλα τα λύκεια της πόλης και να μιλήσω στους μαθητές ως Ολυμπιονίκης, ως αθλητής, ως εγγονός προσφύγων, ως πατέρας, ως Αλέξανδρος. Συγγνώμη Άλκη, Συγγνώμη», ανέφερε μεταξύ άλλων στο twitter.